

Komentář k textu písňě

Jan Káčer
Učo: 216677

Pro tuto práci jsem si vybral píseň *Ta strážnická brána*, která má vojenskou tematiku. Za literaturou, kterou jsem prošel následují neskenované varianty písni, ze sbírek a na konci přidán komentář.

Sbírky, které jsem prošel, zvýrazněné jsou ty, ve kterých jsem našel varianty písni:

BARTÓK, BÉLA: *Slovenské ludové piesne I.* Bratislava: Vydavatelstvo Slovenskej akademie vied, 1959. 756 s.

BARTÓK, BÉLA: *Slovenské ludové piesne II.* Bratislava: Vydavatelstvo Slovenskej akademie vied, 1970. 812 s.

BARTOŠ, FRANTIŠEK: *Nové národní písni moravské s nápěvy do textu vřaděnými.* Brno: Nákladem C. K. dvorního knihkupectví Karla Winklera, 1882. 196 s.

BARTOŠ, FRANTIŠEK: *Národní písni moravské v nově nasbírané.* Brno: nákladem Matice moravské, 1889. 664 s.

BARTOŠ, FRANTIŠEK – JANÁČEK, LEOŠ: *Národní písni moravské v nově nasbírané.* Praha: Nákladem České akademie císaře Františka Josefa pro vědy slovesnost a umění, 1901. 1334 s.

ČECH, JAROSLAV: *Lidová píseň a tanec ve Strání, se zvláštním přihlédnutím k tanci Pod šable.* II. Písňový materiál k diplomové práci. 250 s., 16 fotografií. Vedoucí: prof. PhDr. Antonín Václavík. Práce je uložena v Ústavu evropské etnologie FFMU v Brně, 1956.

ČERNÍK, JOSEF: *Záleské písni z okolí Luhačovic.* Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, 1957. 299 s.

ČERNÍK, JOSEF: *Zpěvy moravských kopaničárů.* Praha: Nakladatelství J. OTTO, 1908. 221 s.

HOLÝ, DUŠAN: *Horňácké pěśničky ke koštú vína.* Lipov: JZD Obránců míru, 1976. 48 s.

HRABALOVÁ, OLGA: *Na bučovském poli. Lidové písni z Bučovicka a Slavkovska.* Vyškov: Okresní kulturní středisko, 1990. 237 s.

HRDÝ, MILOSLAV – VÍCHA, OLDŘICH: *Písni malované Slováckem. Na derflanském poli...* Praha: RIGID s.r.o., 2006. 170 s.

HUDEC, KONŠTANTÍN (ed.): *Slovenské ludové piesne I.* 2.vyd. Bratislava: Slovenská akadémia vied v Bratislavě, 1959. 228 s.

JANÁČEK, LEOŠ – VÁŠA, PAVEL: *Moravské písni milostné I.* Praha: nákladem Státního ústavu pro lidovou píseň v ČSR, 1930. 524 s.

JURÁŠEK, JAROSLAV: *Na pěkní notečku I. Zpěvník padesáti lidových písni z Moravy a Slovenska*. Brno: Československý rozhlas Brno, 1966. 53 s.

KLUSÁK, VLADIMÍR: *Slovácké písne s hudeckým doprovodem*. Praha: Naše vojsko, 1952. 177 s.

KUNC, JAN: ***Slovácké jednohlasé písne***. Moravská Ostrava: Vydal Adolf Perout, 1913. 173 s.

LÍSA, VALEŠ: *Slovácké a lidové písne z Uherskohradišťska*. Kroměříž: Nákladem vlastním, 1911. 213 s.

MIŠKEŘÍK, JAREK: *Horňácký zpěvník sedláckých*. Břeclav: Moraviapress, 1994. 500 s.

PAJER, JIŘÍ: *Marie Procházková (1886 – 1986) zpěvačka ze Strážnice*. Praha: Ústav pro kulturně výchovnou činnost, 1986. 459 s.

PAJER, JIŘÍ: *Záleský zpěvník*. Z repertoáru Aloise Kubíčka z Kelník. Březůvky: ZD Mír, 1990. 157 s.

PETRŮ, JIŘÍ: ***K městečku Kyjovu. Lidové písne s rekrutskou a vojenskou tématikou***. Hodonín: Okresní kulturní středisko, 1986. 366 s.

PETRŮ, JIŘÍ: *Zpíváme v Kyjově I.-3.díl*. Kyjov: Sdružení přátel Slováckého souboru Kyjov, 1996 – 1998. 103, 146, 157 s.

PETRŮ, JIŘÍ – SYNEK, FRANTIŠEK: *Slovácká svatba na kyjovském Dolňácku*. Praha: hudební nakl. KNEIFL, FoS ČR, SpSs Kyjov, 1995. 152 s.

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěśničky I*. Praha: Národní hudební vydavatelství Orbis, 1951. 160s.

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěśničky II. 2.vyd.* Praha: Melantrich, 1948. 144 s.

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěśničky III. 2.vyd.* Praha: Melantrich, 1949. 144 s.

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěśničky IV. 2.vyd.* Praha: Národní hudební vydavatelství Orbis, 1950. 142 s.

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěśničky V.* Praha: Národní hudební vydavatelství Orbis, 1950. 144 s.

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěśničky VI.* Praha: Národní hudební vydavatelství Orbis, 1951. 164 s.

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěśničky VII. Doplňky.* Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, 1960. 111 s.

POLOCZEK, FRANTIŠEK (ed.): *Slovenské ludové piesne 2.* Bratislava: Slovenská akadémia vied v Bratislave, 1953. 347 s.

POLOCZEK, FRANTIŠEK (ed.): *Slovenské ludové piesne 3.* Bratislava: Slovenská akadémia vied v Bratislave, 1956. 700 s.

POLOCZEK, FRANTIŠEK (ed.): *Slovenské ludové piesne 4.* Bratislava: Slovenská akadémia vied v Bratislave, 1964. 604 s.

POPELKA, PAVEL: *Příběhy v písničkách vyzpívané.* Břeclav: Moraviapress, a.s., 1995. 421 s.

POPELKA, PAVEL: *Řečeno písni.* Uherský Brod: Muzeum Jana Amose Komenského s Krajskou knihovnou Františka Bartoše ve Zlíně, 2000. 446 s.

RUTTE, LADISLAV: *Horňácko ve zpěvu, hudbě, tanci.* 2.vyd. Gottwaldov: Tisk, 1950. 99 s.

SEIDEL, JAN: *Národ v písni.* Praha: Nakladatelství L. Mazáč, 1940. 419 s.

SMUTNÝ, JAROSLAV – SMUTNÁ, VLASTA: *Písně z Veselska 1.* Hodonín: Okresní kulturní středisko. 121 s.

SUŠIL, FRANTIŠEK: *Moravské národní písničky s nápěvy do textu vřaděnými.* 3.vyd. Praha: ČIN, 1941. 794 s.

SVOBODOVÁ, JANA: *V Brně na Špilberku stojí vrany kůň. Pověsti a lidové písničky o brněnském hradě a brněnských kasárnách.* Brno: Muzeum města Brna a nakladatelství JOTA, 1995. 167 s.

TOMEK, FERDINAND – HORÁK, JIŘÍ: *Slovenské písničky z Uherskobrodska.* Olomouc: vlastním nákladem, 1926 (1896). 105 s.

TROJAN, JAN: *Nové národní písničky Františka Bartoše (1889).* Faksimile vybraných zápisů s komentáři. Zlín: Studijně-dokumentační středisko Františka Bartoše Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně, 1996. 152 s.

ÚLEHLA, VLADIMÍR: *Živá písnička.* Praha: Nakladatelství Fr. Borový, 1949. 833 s.

VACULÍK, LUDVÍK: *Polepšené písničky.* Praha: Nakladatelství Jaroslava Jiskrová-Máj a Dokořán, s.r.o., 2006. 247 s.

VETTERL, KAREL – SIROVÁTKA, OLDŘICH: *Lidové písničky z Podluží.* Písničky Jana Turečka z Tvrdoni v zápisech Františky Kyselkové. Břeclav: Okresní kulturní středisko, 1974. 106 s.

ZEMAN, MARTIN: *Hornácké písničky.* (Uspořádaly a připravily Marta Toncrová a Lucie Uhlíková.) Brno: Etnologický ústav AV ČR Brno, 2000. 185 s.

Notové ukázky:

134. TÁ STRÁŽNICKÁ BRÁNA

Z Dolnácka
Strážnice

Volně (♩ = 60)

1. Tá stráž-nic-ká brá-na pěk-ně ma-lo-va-ná.
Ja kdo-že ju vy-ma-lo-vá? Děv-ča-ta sl-za-ma.

2. Děvčata slzama,
mamičky barvama,
že už chlapci mašírujú
hore za humnama.

3. Tamboré bubnujú,
chlapci mašírujú.
a ty jejich galánečky
ruký zalamujú.

Pol. V-179

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěsničky VII. Doplňky*. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, 1960. s. 81.

164. TÁ BRNĚNSKÁ BRÁNA

Z Podluží
(Lužice)

Volně (♩ = 60)

1. Tá br-něn-ská brá-na, ce-lá ma-lo-va-ná,
2. Do-šél k ní sy-ne-ček, ru-ku jí po-dá-vá;

a pod nū ma-mi-čka, ce-lá u-pla-ka-ná.
„Neplač te, ma-mi-čko, šak je to svad-ba má!“

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěsničky VI*. Praha: Národní hudební vydavatelství Orbis, 1951. s. 94.

165. TÁ STRÁŽNICKÁ BRÁNA

Volně a tázle (♩ = 60)

Z Dolňácká
(Strážnice)

1. Tá stráž-nic-ká brá-na pě - kně ma-lo - va - ná,
2. Šte-ro ko-ní vraných, pě - kně kší-ro - va - ných.

kdo tú brá - nu ma - lo - vál, ten bar-vy ne - ša - no - vál,
Kdo ty ko - ně kší - ro - vál, ten děv-ča - ta mi - lo - vál,

vy - ma - lo - vál na ní čtve - ro ko - ní vra - ných.
už je od - ve - de - ný, ko - nec mi - lo - vá - ný.

166. TÁ KYJOVSKÁ BRÁNA

Volně a tázle (♩ = 60)

Z Kyjovska
(Ratiškovice)

1. Tá ky - jovská brá - na, tá ky - jovská brá - na
pě - kně ma - lo - va - ná, pě - kně ma - lo - va - ná.

2. I: Kdo ju vymalovál, I: 4. I: Čtvero koní vraných, I:
I: barvy nešanovál. I: I: pěkně kšírováných. I:
3. I: Vymalovál na ní, I: 5. I: Kdo jich okšírovává, I:
I: čtvero vraných koní. I: I: děvčata miloval. I:
6. I: Konec milování, I:
I: už je odvedený. I:

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěśničky VI*. Praha: Národní hudební vydavatelství Orbis, 1951. s. 95.

179. TÁ BRNĚNSKÁ BRÁNA

Volně a tálle (♩ = 60)

Z Uh. Brodská

1. Tá br - něn-ská brá - na ce - lá ma - lo - va - ná,
ve - dú k a - - sén-týr - ce švar-né - ho šo - ha - ja.

2. Počkajte, vojáci,
postojte, vy, chvílku,
postojte, vy, chvílku,
pred mojú frajírkú.

3. Podaj ně, má milá,
šátečka bílého,
nech sú já obestrem
koníčka vraného

4. Oná mu podala
růžu, konvalin,
aby rozvoňával
celú kompanin.

5. Ona mu podala
červený hrebíček,
aby rozvoňával
celý táboríček.

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěsniceky V.* Praha: Národní hudební vydavatelství Orbis, 1950. s. 97.

183. TÁ STRÁŽNICKÁ BRÁNA

Volně (♩ = 54)

Z Horňácka

1. Tá strá - žni - cká brá - na, tá je vy - so - ká,
2. Ne - by - la to hu - ska, by - ly hú - sa - ta,

pre - le - tě - la pres ňu, pre - le - tě - la
s Bo - hem o - stá - vaj - te, do - bre sa tu

pres ňu hu - ska dí - vo - ká.
maj - te, švar - né dě - vča - ta.

POLÁČEK, JAN: *Slovácké pěsniceky III.* 2.vyd. Praha: Melantrich, 1949. s. 103.

198. TÁ STRÁŽNICKÁ BRÁNA

Zvolna a tázle (♩ = 54)

Z Dolňácka

1. Tá strážnická brána pěkně ma lovná.
Kdo tú bránu ma loval, ten barvy nesával,
vy maloval na ní štvero vraných koní.

2. Štvero vraných koní,
pěkně širovaných
Kdo ty koně šíroval,
ten děvčata miloval,
už je odvedený,
konec milování.

3. Kamarádi moji,
už ste vy kam kerý.
Vy si na mňa vzpomeňte,
až veselí budete,
že sem s vama býval,
vínečko popfjal.

POLÁČEK, JAN: Slovácké pěsničky II. 2.vyd. Praha: Melantrich, 1948. s. 111.

199/1 (T 270-1a)
Trvá 50"

Strážnice. SbÚ. Zpívali legruti z jara 1907

Ta strážnická brána, pěkná,
ma-lo-vá-ná, gdo tu bránu ma-lo-val,
ten barvy nesánoval, vy - , ma-lo-val

ÚLEHLA, VLADIMÍR: Živá píseň. Praha: Nakladatelství Fr. Borový, 1949. s. 451.

199/2 (T/270 1b)

Strážnice. Sb. Ú. Zpíval Jan Machálek-Rakušan 5. 2. 1942

Trvá 35"

1 ad 199 (T/270)

Velká. Sb. Ú. Zpívala Anna Žalmánková 7. 1. 1942

200 (T/271)

Strážnice. Sb. Ú. Zpíval Jan Neuman-Zajíc 6. 2. 1942

Trvá 45"

ÚLEHLA, VLADIMÍR: Živá píseň. Praha: Nakladatelství Fr. Borový, 1949. s. 452.

Ta brněnská brána, pěkně malovaná

Z Otnice

Ta br - něn - ská brá - na, pě - kně ma - lo - va - ná,
se - dí tam pa - nen - ka, vše - chna u - pla - ka - ná.

- 1] Ta brněnská brána,
pěkně malovaná,
sedí tam panenka,
všechna uplakaná.

Guberniální sbírka, s. 74–75.

SVOBODOVÁ, JANA: *V Brně na Špilberku stojí vraný kůň*. Pověsti a lidové písni o brněnském hradě a brněnských kasárnách. Brno: Muzeum města Brna a nakladatelství JOTA, 1995. s. 93.

Ta brněnská brána kolem malovaná

Z Hodonínska

Ta   br -   něn -   ská   brá -   na
ko -   lem   ma -   lo -   va -   ná   pod'   řú   se -   dí   mam - ka
ce -   uá   u -   pua -   ka -   ná.

1] Ta brněnská brána kolem malovaná, pod' řú sedí mamka ceuá upuakaná.	4] „Co je to, synáčku, co je to za svatba, a že na ní néni žádná rodina tvá.“	7] Nepuačte, mamičko, už je všecko darmo, musím maširovat večer lebo ráno.
2] Došeu k ní syneček, ruce jí podává: Nepuačte, mamičko, šak je to svatba má!	5] A ten starý rychtář a ten je môj svat, tak mňa dau on svázat, jako šibenca kat.	8] Už tambor bubnuje, šohaj maširuje, ta jeho mamička ruce zauamuje.
3] Nepuačte, mamičko, nepuačte vy toho, šak ta moja svatba nekoštuje mnoho!	6] Tolé mně dau družbů, všecek sem sa strápiu, ešče mně povídau, abych sa nevrátiu.	9] Ruce zauamuje, za svoju huavičku, komu mia tu necháš, chudobnú mamičku.

Sušil, s. 510–511.

SVOBODOVÁ, JANA: *V Brně na Špilberku stojí vraný kůň*. Pověsti a lidové písničky o brněnském hradě a brněnských kasárnách. Brno: Muzeum města Brna a nakladatelství JOTA, 1995. s. 94.

Tá brněnská brána celá malovaná

(♩ = 60) *mf*

Z Uherskobrodska

Tá br - něn - ská brá - na ce - lá ma - lo - va - ná,
ve - dú k a - sen - týr - ce švar - né - ho šo - ha - ja.

1] Tá brněnská brána celá malovaná, vedú k asentýrce švarného šohaja.	3] Podaj ně, má milá, šátečka bílého, nech si já obestrem koníčka vraného.	5] Ona mu podala červený hrebíček, aby rozvoňával celý táboríček.
2] Počkajte, vojáci, postojte, vy, chvilku, postojte, vy, chvilku, pred mojú frajírkú.	4] Ona mu podala růžu, konvaliu, aby rozvoňával celú kompaniu.	

Poláček V, s. 97.

SVOBODOVÁ, JANA: *V Brně na Šmilberku stojí vraný kůň*. Pověsti a lidové písničky o brněnském hradě a brněnských kasárnách. Brno: Muzeum města Brna a nakladatelství JOTA, 1995. s. 95.

Ta brněnská brána.

m f Vzrušeně. *f*

Ta brněnská brána, pěkně ma-lo-va - ná;
ve-dú k asentýr-ce švar-né-ho šo-ha- ja.

Pátý stojí venku,
patri k regementu:
[: „Počkajte, postojte
pred mojú frajerkú.“ :]
Keď pred ňu postáli,
ven ju vyožali;
[: a z jej čiernych očí
suzy jej kapały. :]
„Podaj mi, má milá,
bielého šátečka,
[: nech si já zastaném
od východ súnečka.“ :]

Ona mu podala
růžu, konvaliju,
[: aby rozvoňával
celú kompaniju. :]
Kapitán sa pýta,
čo to rozvoňává?
[: „Růža, konvalija,
co mi dała miłá.“ :]
Dala mi má milá
červený hrebiček,
[: abych rozvoňával
celý táboríček. :]
Dala mi mamička
červené jabúčko,
[: abych si vysedel
na koňa lahúčko. :]

KUNC, JAN: Slovácké jednohlasé písne. Moravská Ostrava: Vydal Adolf Perout, 1913. s. 131-132.

85.a TA KYJOVSKÁ BRÁNA

Mírně (♩ = 60) Kyjov - Nětčice

1. Ta ky - jo - vská brá - na, pě - kná, ma - lo - va - ná.
Kde tu brá - nu ma - lo - val, ten ba - rvy ne - ša - no - val,
ten už ta dý ne - ní, ten je s - dře - de - ny.

PETRŮ, JIŘÍ: K městečku Kyjovu. Lidové písne s rekrutskou a vojenskou tématikou. Hodonín: Okresní kulturní středisko, 1986. s. 177.

85.b TA KYJOVSKÁ BRÁNA

Volněji   *Moravany*

1. Ta ky - jo - vska' bra - na, pě - kně ma - ló - va - na,
kdo tu brá - nu ma - ló - val, ten ba - rvy ne - li - tó - val,
vy - ma - ló - val na ni šty - ry ko - ně vra - ny.

2. Vymaloval ešče,
modrooký děvče.
/:Kdo to děvče miloval,
ten barvy nelitoval,
ten už tady néni,
ten je odvedený.:/
3. Kamarádi moji,
vy už ste kam kerý,
/:vy si na mně zpomenete,
dyž veseli budete,
že sem s vama býval,
vínečko popíjal.:/

PETRŮ, JIŘÍ: *K městečku Kyjovu. Lidové písňe s rekrutskou a vojenskou tématikou.* Hodonín: Okresní kulturní středisko, 1986. s. 178.

85.c TÁ KYJOVSKÁ BRÁNA

Vtlně a tahle (♩ = 60) Ratiškovice

1. Tá kyjovská brána, ta kyjovská brána
pě-kně ma-lo-va-na, pě-kně ma-lo-va-na.

2. /:Kdo ju vymalovál,:/
/:barvy nešanovál.:/

3. /:Vymalovál na ní,:/
/:čtvero vraných koní.:/

4. /:Čtvero koní vraných,:/
/:pěkně kšírovaných.:/

5. /:Kdo jich okšíroval,:/
/:děvčata miloval.:/

6. /:Konec milování,:/
/:už je odvedený.:/

PETRŮ, JIŘÍ: *K městečku Kyjovu. Lidové písni s rekrutskou a vojenskou tématikou.* Hodonín: Okresní kulturní středisko, 1986. s. 179.

85.d TA KYJOVSKÁ BRÁNA

Moravany

1. Ta ky-jos-vská brána pe-kně ma-lo-va-ná,

kdo-ju vy-ma-lo-val, ba-rvý ne-ša-no-val.

2. /:Vymaloval na ní
štvero koní vraných,:/
/:vymaloval ještě:/
černojoké děvče.

3. /:Žádný nezabrání
ptáčkovi lítati,:/
/:jak mně zabraňujú:/
děvče milovati.

4. /:Vymaloval taky
koníčka hnědého,:/
/:on si ho osedlá,:/
sedne si na něho.

5. /:Teče voda, teče,
po ní ryby skáčú,:/
/:pověz mně, má milá,:/
proč tvé oči pláčú

6. /:Pláčú ony, pláčú
pro svého synečka,:/
/:vzali ho na vojnu,:/
dali mu koníčka.

PETRŮ, JIŘÍ: *K městečku Kyjovu. Lidové písni s rekrutskou a vojenskou tématikou.* Hodonín: Okresní kulturní středisko, 1986. s. 180.

299a

Mírně

Žilín.

Josef Mikolášek.

2. Co pláčeš, naříkáš,
dyž mňa tu eště máš?
[: Teprú možeš naříkatí,
až mňa nezuhlídáš. :]
3. Vyšla hvězda jasná,
byla velmi krásná,
[: sama za mňú moja milá,
do kasárne přišla. :]
4. Přišla do kasárne,
stála u postele:
[: Stávaj, milý, stávaj hore,
já sem přišla k tobě. :]
5. Jak bych já hore stal,
dyž sem sa nevyspal?
Zostaň, milá, zostaň se mňú
vyspíme sa spolu. :]
6. Já tu neostanu,
já mosím ít domu,
[: moja máti povídala,
že ty nemáš domu. :]
7. Místo domu svého
mám koňa vraného,
pár pistulí, karabunu
sednu si na něho,
a já mosím mašírovat
do pola šíreho.
8. A v tom širém poli,
tam vojáček stojí
[: a on sobě uvažuje¹
o frajérce svojí. :]
9. Frajérenko moja,
pros ty za mňa Boha,
[: a aby mňa² nezabilí,
dyž já budu v patáliji,³
frajérenko moja! :]
11. Neplačte, matičko,
neplač, ty sestřičko,
[: a ty sa mně neosvícuj
na boku, šablíčko! :]
12. Plakali tatíček,
plače aj bratříček,
[: že pode mňú zařehotal
můj vraný koníček. :]
13. Neplačte, tatíčku,
neplač, ty bratříčku,
[: ty pode mňú neřehotaj,
můj vraný koníčku! :]
10. Plakali matička,
plače aj sestřička,
[: a že sa mně osvicuje⁴
na boku šablička. :]

ČERNÍK, JOSEF: *Záleské písničky z okolí Luhacovic*. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, 1957. s. 173-174.

153.

Pomalu.

Z Lípova.

Ta mo - rav-ská brá - na pěk-ná ma - lo - va - ná,
stó - jí pod ſú pa-nen-ka, pa-nen-ka, ſe-cka u- pła - ka - ná.

Tá moravská brána,
pěkná, malovaná,
stojí pod ſú panenka
ſecká uplakaná.

Co plačeš, naríkáš,
dyť mňa tu ešče máš,
teprú budeš pro mňa plakat
až mňa neuhlédáš.

BARTOŠ, FRANTIŠEK: *Národní písně moravské v nově nasbírané*. Brno: nákladem Matice moravské, 1889. s. 109.

1631. (*Nápěv 163 [347]*)*Od Hodonína*

Ta brněnská brána
kolem malovaná,
pod ſú sedí mamka
ceuá upuakaná.

Došeu k ní syneček,
ruce jí podává:
Nepuačte, mamičko,
šak je to svadba má.

Nepuačte, mamičko,
nepuačte vy toho,
šak ta moja svatba
nekoštujes mnoho.

»Co je to, synáčku,
co je to za svatba,
a že na ní néni
zádná rodina tvá.«

Tolé mně dau družbū,
všecek sem sa strápiu,
ešče mně povídau,
abych sa nevrátiu.

Už tambor bubnuje,
šohaj maširuje,
ta jeho mamička
ruce zauamuje.

A ten starý rychtář
a ten je ten můj svat,
tak mňa dau on svázat,
jako šibenca kat.

Nepuačte, mamičko,
už je všecko darmo,
musím maširovat
večer lebo ráno.

Ruce zauamuje,
za svoju huavičku;
komu mia tu necháš,
chudobnú mamičku.

SUŠIL, FRANTIŠEK: *Moravské národní písně s nápěvy do textu vřaděnými*. 3.vyd. Praha: ČIN, 1941. s. 510-511.

778. MALOVÁNÍ

1708.

Z Moravan od Kyjova

[: Ta kyjovská brána
pěkně malovaná, :]
[: kdo ju vymaloval, :]
barvy nešanoval.

Vymaloval na ní
štvero koní vraných,
vymaloval ještě
černojoké děvče.

Žádný nezabrání
ptáčkovi lítati,
jak mně zabraňujú
děvče milovati.

Vymaloval taky
koníčka hnědého,
on si ho osedlá,
sedne si na něho.

Teče voda, teče,
po ní ryby skáčú,
pověz mně, má milá,
proč tvé oči pláčú.

Pláčú ony, pláčú
pro svého synečka,
vzali ho na vojnu,
dali mu koníčka.

SUŠIL, FRANTIŠEK: *Moravské národní písni s nápěvy do textu vřaděnými*. 3.vyd. Praha: ČIN, 1941. s. 533.

Jedná se o píseň vojenskou. Sám osobně nevím, jak začít s (ne)odborným komentářem k této písni a vlastně stanovit, který nápěv, ani tak text, je nejstarší a od kterého se odrazit. Osobně si myslím, že asi Sušilův, ale záměrně jej neberu jako první, jelikož znám text této písni jako verbuňk, ale nikde jsem tu mou variantu nenašel.

Kromě variant přímo ze Strážnice, nalezneme varianty písni na Kyjovsku, Podluží, Horňácku, Uherskohradišťsku, na Luhačovickém Zálesí, Uherskobrodsku a pak i na Brněnsku, jak dokládají vyskenované notové ukázky. Písni jsou více méně podobné, ale odlišnost najdeme už v prvním odstavci textu. Přídavné jméno *strážnická* se mění na kyjovskou, vysokou, brněnskou, moravskou atd. na jiné přívlastky. Regionální varianty nápěvů se dost odlišují a tím narůstají i rozdíly v hudebním zpracování. Nejpřekvapivější aspekt je pro mne ten, že na Kyjovsku je totik variant této písni.